

# Козак, гайдамак, чумак

Амвросій Метлинський

На воронім коню їхав козак  
Горою, долиною,  
Проміж калиною;  
Він розмовляв з милою дівчиною.

На своїх двох лісом йшов гайдамак;  
Поміж ліщиною  
Йшов він з дубиною.  
З лісом гукав — з своєю родиною!

Чвалав за возом чумак-неборак  
Низом, травиною,  
З своєю скотиною  
Та й балакав з лихою годиною!..

— Дівчино, прощай!  
Гей, не гайся! На ворогів, коню!  
— Ох, прощай, козаче! Та обороняй  
Мати Україну й мене, її доню!

— Дубино, махай!  
Шукай, добувай мені долю!  
Кого хоч, моя дубино, зачіпай:  
В лісі, в пущах маємо ми свою волю!

— Синку, поганяй!  
З нікчемного краю та до моря...  
Почвалаємо ми на чужий лиш край:  
Може, в морі втонем — там не стільки горя.